

1975
1992

Intro

En toen was het al zeventien jaar geleden dat ik serieus begon met schrijven. Nu is een Wim als ik niet altijd even serieus, maar vanaf 1975 begon mijn eigen reis door letterland, een reis die geen eindpunt kent.

En Wim, wat is er in die tijd dan allemaal tot stand ^{ge}laet komen? Gedichten, berichten, proza-gedichten, sprookjes, verhalen, en hoe-zal-ik-het-noemen-teksten. Lees deze bundel maar door, het staat er allemaal in.

"Wim 1975-1992" is een reis door de tijd die bestaat uit vijf etappes. In de volgende pagina's staat allereerst het stuk "De zonderling in de kubus" waarin u kunt kennismaken met mijn persoontje en het hoe en waarom en waardoor en hoezo en zo verder van mijn schrijverij. Daarna volgt in vier etappes het verzameld werk, uiteraard in chronologische volgorde.

"Regen" is de neerslag van de eerste jaren schrijven. Daarna komen "Berichten over..." en "Wees een mus en...". We hebben het dan over de periode 1980 tot en met 1990. "Berichten over..." is in 1987 als bundel in eigen beheer uitgegeven. Voor "Wees een mus en..." bestaan ook plannen in die richting. Beschouw de uitgave in deze vorm maar als een voorpublicatie, ook al omdat het hier een selectie betreft. "Notities" is, zoals de titel al aangeeft, niet echt een geheel. Het is de weerslag van wat ik in 1991 en 1992 heb geschreven.

Tenslotte: kom niet om in het leeswerk. Dit boekwerk is stap voor stap ontstaan, gedurende een reis van zeventien jaar. Zolang hoeft de lezer niet bezig te zijn, maar neem vooral de tijd om mijn voetsporen te volgen. Zo ontstaat volgens mij de beste wisselwerking tussen Wim, zijn tekst en u.

WIM

Wim werd in 1952 geboren en woont in Utrecht. Hij schrijft over de meest uiteenlopende facetten van het leven.

De onderwerpen zijn stuk voor stuk ontleend aan ervaringen uit het dagelijks leven, maar in de specifieke sfeer van Ahlrichs' werk krijgen ze een nieuwe - soms absurd - dimensie.

Zijn poëzie en proza-gedichten beschouwt hij als berichten van het individu aan de samenleving. De wisselwerking tussen de mens en zijn omgeving staat daarin centraal.

Een - in eigen beheer - uitgegeven bundel had dan ook de titel 'Berichten over...'

"Met blote voeten op het hoofdkussen." Dat lijkt de beste typering voor de wereldvolgens-Wim.

Deze Utrechtenaar weigert zijn geboorte - in 1952 - te beschouwen als een voltooid verleden tijd. Als een ware recreant blijft hij zich verwonderen over wat hem verwondert.

De dichter Marsman schreef: "Lees maar, er staat niet wat er staat." Op vergelijkbare wijze wordt de werkelijkheid via WIM'S teksten buiten-gewoon gemaakt: "Kinderen veranderen gebruikte milkshakes in dieven, raketten of belangrijke uitvindingen en wij worden door de gehele wereld dagelijks ontdekt."

Wim levert met zijn uiterst persoonlijke notities over mensen, dieren en dingen een originele bijdrage voor een beter milieu.

Leonard

"Wees een mus
en kijkt dan eens om je heen."

Wim ziet ze vliegen. Voor een mus is een tuin een oerwoud, is een flat een luciferdoosje. Het hangt er maar vanaf hoe hij ze bekijkt. In deze bundel tsjilpt en hipt Wim door de Grote-Mensen-Wereld. Hij verwondert zich over dingen die voor de Gekortwiekte Grote Mensen zo gewoon zijn, dat ze die niet eens meer zien. "Doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg", zeggen ze. Voor Wim geldt: "Zie maar gewoon, dan is alles gek genoeg!"

Wim is zo zot als een mus. Grote mensen moeten deze bundel niet serieus nemen. Sterker nog: de lezer zij gewaarschuwd! Want voor je het weet, zie je ze vliegen!

"Wees een mus
en kijkt dan eens om je heen." Maar laat je niet kooien!

Bob

DE ZONDERLING IN DE KUBUS

Een zonderling zit in een kubus. Een kubus van glas. Een transparante kubus, dus. Een kubus met zicht op de wereld, maar met een beperkt contact met diezelfde wereld. Want daarvoor moet er eerst wat glas gebroken worden. En dat doe je niet zomaar. De zonderling in de kubus komt voor in een cyclus verhalen, in voorbereiding, van WIM. En wie WIM van dichtbij kent, weet dat hij en die zonderling misschien niet één en dezelfde zijn, maar wel een merkwaardige symbiose aangaan. De zonderling krijgt steeds meer van WIM en vice versa. Daar kan de lezer verwonderd bij staan kijken, maar dat is nu juist wat WIM in zijn verhalen, gedichten en overpeinzingen probeert te bewerkstelligen. Want de wereld, waar hij vanuit zijn kubus naar kijkt is een wereld zonder verwondering, fantasie en verbeeldingskracht. En daar staat WIM dus bij stil. Letterlijk. "Stilstaan is geen passieve daad. Je bevindt je op een kruispunt en je maakt je geen zorgen over het kiezen van de juiste afslag", zegt hij in één van zijn overpeinzingen. In dat stilstaan is er aandacht voor het detail, voor het nieuwe zien van 'gewone' dingen. Voor verwondering en verbeeldingskracht. En als WIM stilstaat in verwondering, dan is ook niets meer gewoon. Stilstaan biedt ook ruimte voor nieuwsgierigheid. En angst. Die gaan bij WIM hand in hand. Want "de schaduw van de boom vertelt meer over de boom, dan wat er over geschreven is". WIM observeert en schrijft. Persoonlijke notities over mensen, dieren en dingen. Zijn perspectief is altijd verrassend. Hij toont zijn creatieve moed door de nieuwsgierigheid van het 'kind' te durven combineren met de 'abstraktie' van de volwassene. En steeds opnieuw woedt in hem de tweestrijd tussen vrijheid en wereldse aanpassing, "de tweestrijd tussen de nieuwe kubus aan zee en het menselijk bestaan".

Maar WIM heeft als kind geleerd, dat je met kubussen ook kunt bouwen. Tunnels, doolhoven en andere objecten. Dus her en der in het land is WIM aan het bouwen. Laat in, om en door die bouwsels kinderen kruipen en je ziet een andere kant van WIM. Maar dat kun je niet lezen. Dat moet je meemaken.

Adrie

